

[J. K. Hansen]

Må jeg så sige til hr. Kofod-Svendsen, at jeg ikke synes, vi fik nogen fornuftig forklaring på, hvorfor Kristeligt Folkeparti længe gik rundt og sagde, at det her ville man ikke være med til; det var forkert. Og lige pludselig ændrer man holdning, og så forklarer man noget om, at man havde en aftale om, at der ikke måtte ske forringelser.

Jamen det er jo det, der sker. Selv om det bliver i maj 1991, så ved vi jo – med den kapacitet, de to rorofærger, de to Mercandiafærger, som skal sættes ind, har – at vi er tilbage ved de gamle prinsessefærger. Der er 1.120.000 passagerer, der skal finde andre veje, når denne rute forsvinder, og den vil helt automatisk forsvinde, når den ikke har den komfort og den kapacitet.

Hr. Kofod-Svendsen kunne jo tage et par ture med »Heimdals« eller »Kraka« på Storebælt. Så ville hr. Kofod-Svendsen opdage, hvad det er for nogle færger, man tænker på at sætte ind.

Endelig vil jernbanen mellem København og Kalundborg jo også lide under det her, fordi den jo i dag bruges til at befordre hovedparten af de passagerer, der skal med over. Og det vil så sige, at DSB på et eller andet tidspunkt kan begynde at forringe sit engagement i København-Kalundborg-jernbanen.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne sige til hr. J. K. Hansen, at hvis hr. J. K. Hansen havde hørt efter, hvad jeg sagde under finanslovdebatten, så afviste jeg ingenlunde, at vi solgte færgerne. Vi stemte også imod det socialdemokratiske forslag om, at det skulle være forbudt at sælge færgerne. Vi stillede nogle vilkår.

Vi stillede nogle vilkår økonomisk om, at det skulle være en tilfredsstillende pris. Havde det være 500 mio. kr. eller 550 mio. kr. eller 600 mio. kr., så havde vi afvist det, for det havde været dårligt købmandskab.

Så sagde vi, at vi ikke ønskede, at sejltiden skulle blive længere. Det bliver også samme sejltid.

Vi sagde også, at vi måtte vente, til vi får IC3-togtrafikken udbygget. Det sker også, hr. J. K. Hansen.

Vi har opstillet nogle vilkår, og de er blevet opfyldt, så der er nøje overensstemmelse. Hvis hr. J. K. Hansen slår tilbage og ser, hvad jeg sagde under finanslovdebatten, vil jeg hr. J. K. Hansen se, at der er smuk overensstemmelse.

Så til Storebæltforliget. Jeg mener ikke, der er tale om et forligsbrud. Ruten bliver jo ikke nedlagt. Vi fortsætter jo med tre ruter. Jeg mener faktisk, at dette giver Århus-Kalundborg-ruten bedre mulighed for at overleve, når man nu kommer i gang og virkelig opdyrker en trailertransport, hvor man ellers meget let kunne risikere, at forbindelsen i 1996 helt ville falde bort, men nu tror jeg, der er bedre overlevelsesmuligheder.

Med hensyn til »Heimdals« og »Kraka« rejser jeg ret hyppigt over Storebælt og har prøvet dem flere gange, og jeg er virkelig ikke så luksusrævende, at jeg ikke kan finde mig i at sidde på de færger. Det mener jeg faktisk er en ganske tilfredsstillende standard.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg skal sige til hr. Kofod-Svendsen, at jeg er såmænd heller ikke så luksusrævende, at jeg ikke kunne sidde på de færger. Men her er der altså tale om en sejltid på 3 timer. På Storebælt er der tale om en sejltid på 50 minutter; det kan accepteres. Men på Århus-Kalundborg er der tale om en sejltid på 3 timer, og det er noget andet med hensyn til den komfort, der skal være, også for de lastbilschauffører, der skal hvile undervejs. Det synes jeg hr. Kofod-Svendsen skulle tage med.

Det er muligt, at hr. Kofod-Svendsen har sagt nogle ting under finanslovdebatten, og det er muligt, jeg ikke har hørt ordentligt efter, men jeg ved i hvert fald, hvad hr. Kofod-Svendsens partifælle fru Inger Stilling Pedersen har gået og sagt i Jylland om det her, og dér har jeg i hvert fald helt klart fået det indtryk, at disse færger ikke skulle sælges. Men det kan fru Inger Stilling Pedersen jo svare på, hvis hun ellers vil.

Endelig forstår jeg slet ikke den holdning, som hr. Kofod-Svendsen har. Det er rigtigt, at det ligger helt klart i Storebæltsaftalen, men det kan jo være, at hr. Kofod-Svendsens loyalitet over for regeringen er så stor, at hr. Kofod-Svendsen ikke vil indrømme det. Nu tror jeg næppe, at dette spørgsmål vil blive et kabinets-spørgsmål. Hvis forslaget – hvad jeg håber – på fredag bliver stemt ned, bliver det vel næppe et kabinets-spørgsmål, og så kunne hr. Kofod-Svendsen måske overveje at stemme imod regeringens forslag.